

„Všemohúci Bože, ešte stále na nás doliehajú následky prvotného hriechu, prosíme ťa, nech nám prinesie pravú slobodu očakávané narodenie tvojho milovaného Syna.“

je srdce bývalo niekedy chladné, ale nechcel som nemilovať, len som to častokrát nedokázal. Je mi to všetko ľúto. Čo po mne zostane? Prinesie mi niekto kvety na hrob? Spomenie si v modlitbe a s úsmevom na starca, ktorým som bol?

Ako tak sedel s hlavou v rukách, pri starej blikajúcej lampe na zem padol tíško jeden sivý vlas. Plakal by, keby mal oči a srdce. Ale, keďže nemal, tak len padol a čakal...

A tak čakám i ja.

Riatok

po 3. adventnej nedeli

19/12/2020

Buď mi ochrannou skalou a opevneným hradom * na moju záchranu; ved' ty si moja opora a moje útočisko. * Bože môj, vytrhni ma z ruky hriešnika. Lebo ja, Pane, túžim za tebou, * ty, Pane, si moja nádej od mojej mladosti. Od matkinho lona mám v tebe oporu, * od života matky si mojím ochrancom.

SIVÝ VLAS

Viem. Umieram. Je to blízko. Prepáč, drahá. Musela si na mňa tak dlho čakať. Ale bavil ma tento život. To, ako som ho žil, hoci ťažko povedať, či dobre. Snažil som sa. Ne súdil som, hneval som sa často, býval som smutný, plakával som vnútri, ale nebol som schopný pomôcť. Bolo toho veľa. Mo-

„Večný Bože, narodením tvojho Syna z presvätej Panny zjavil si svetu jas svojej slávy, prosíme ťa, daj, aby sme toto nevýslovné tajomstvo vteľovania uctievali so živou vierou a oslavovali úprimnou oddanosťou.“

Farnosť svätého Tomáša apoštola - SALEZIÁNI Partizánske ŠÍPOK

3^{ti} ADVENTNÝ týždeň
2020

3. Adventná nedela

13/12/2020

„Ja krstím vodou. Medzi vami stojí ten, ktorého nepoznáte. On prichádza po mne a ja nie som hoden rozviazať mu remienok na obuvi.“

STARÁ LAMPA

Slúžila som dlho. Možno až príliš. Svietila som jednému milému starkému, ktorý si pri mojom svetle čítal knihy. Mal rád Dostojevského a iné, tie som už zabudla. Avšak všetko má svoj koniec. Jedného dňa zhaslo jeho života. A s ním i moje. Chvíľu som tam stála v kúte v krabici spolu s knihami a inými vecami, až prišli jeho deti a knihy zobrali do antikvariátu, ostatné veci si rozdelili a mňa vyhodili do kontajnera na smeti. A tak jedného sivého decembrového rána som sa ocitla na smetisku. Vyhodená. Medzi starými pneumatikami a iným neporiadkom. Bola som zbytočná. Takto to vyzeralo až do dňa, kým sa pri mne nezastavil malý Miško. Zobral ma k sebe domov.

Chvíľu sa naťahovali s mamou, či ma naozaj potrebuje. Tvrdila, že som odpad. On však neustúpil. Dnes mu svietim v izbe, keď skladá lego a som šťastná, že môžem byť a slúžiť. Ďakujem.

„Láskavý Bože, zhliadni na svoj ľud, ktorý tak túžobne očakáva slávnosť narodenia Pána, priprav nám srdcia na sviatky našej spásy, aby nám boli dňami radosti a velebnej oslavy teba.“

Rozdelok

po 3. adventnej nedeli

14/12/2020

„Rozpomeň sa, Pane, na svoje zľutovanie a na svoje milosrdenstvo, ktoré trvá od vekov. Pamätaj na mňa vo svojom milosrdenstve ved' si, Pane, dobrotivý.“

KAMENĚ

„Hod' ho po ňom, hlupákovi, nech vie, ako to bolí...“ A tak letel. Našťastie netrafil. Padol skôr na zem. Ležal tam. Len tak. Zavadzal. Chodili okolo neho. A on tam ležal na zemi, v tráve. Videl psíka, ako spolu so svojim pánom prišli k nemu a psík si tam vykonal svoju potrebu. Cítil sa zbytočný. Kedysi ležal v skalke a mali ho v úcte. Okolo neho rástli kvety a rozvoniaval spolu s nimi. Dnes je tu. Zbytočný. Pohodený. Možno jedného dňa niekto príde a všimne si ho. Zoberie ho s nadšením do ruky a zakričí: „Aha, aký pekný kamienok!“ Rozjasá sa mu srdiečko a tvár mu rozžiari úsmev. Ale dnes

nie. Dnes nie. A tak čaká...

„Bože, ty nám ukazuješ život svätých ako príklad nasledovania tvojho Syna na ceste k spásu, láskavo prijmi naše prosby a dožič, aby sme svoj život oddali tebe, a tak došli k plnému zjednoteniu s tebou vo večnosti.“

Utorok

po 3. adventnej nedeli
15/12/2020

„Ponechám v tvojom strede ľud pokorný a chudobný.‘ Zvyšky Izraela budú dôverovať v Pánovo meno; už nebudú páchať nepravosť a nebudú hovoriť lož, v ich ústach sa už podvodný jazyk nenájde. Nik ich nevystraší, keď sa budú pást’ a odpočívať.“

LIST

Fúkalo. Bol vtedy taký sychravý deň a oni dvaja ruka v ruke kráčali tým vetrom. Navždy. To bola ich túžba. Nie menej. Nech tá láska trvá... Šiel ju vypravadiť na autobus

domov. Bol rád, že jej môže byť oporou. Len byť pri nej. Cítiť jej blízkosť. Jej vôňu. Ten pohyb naplnený láskou... Lenže, niečo sa stalo. Vytrhla sa mu z ruky. Nechápal... Do teraz bolo všetko také krásne. Plné farieb a zrazu... A vlastne ani ona. Prečo sa mu vytrhla? Prečo utekala? Veď nikto ju doteraz tak nemiloval... A ako sa chcela rozbehnúť do tváre jej vetrom nesený vletel list od topoľa. Veľký. Možno až príliš. Chytila ho do rúk a rozplakala sa. Prečo? Prečo? Obzerala sa a videla ho... On ju čakal. Nemohol odísť. Keby mal moc, tak by si ju k sebe znova priťahol... Nebo s vetrom to spravili za neho... Ten jeden list... Len list...

„Bože Otče, skrze svojho jednorodeného Syna vytvoril si z nás nové stvorenie, zhliadni na dielo svojej milosrdnej lásky a príchodom Spasiteľa očisti nás od následkov hriechu.“

Streda

po 3. adventnej nedeli
16/12/2020

„Ja som Pán a nik iný, ja tvorím svetlo a pôsobím tmou, dávam šťastie a dopúšťam nešťastie; ja, Pán, robím toto všetko.“

PÍSMENKO

Som písmenko G. Vlastne bolo som. Bolo to krásne ležať aspoň chvíľku na tej veľkej bieloj ploche a tešiť sa z jeho pozornosti... A vy neviete, o kom hovorím. No predsa o malom Miškovi, ktorý si pod svojou staručkou lampou precvičoval písanie. Začal pekne od prvého v abecede... A, B, C, D, E, F... a potom prišla tá chvíľa slávy. To opojenie dôležitosti. Moje meno. Krásne G. Nádherné, však? A tak som tak bolo aspoň na pár sekúnd a on sa na mňa pozeral. Potom však zobral niečo biele a moje meno zmizlo i ja... Aspoň na pár sekúnd som však bolo! A jeho úsmev ma potešil. Držím vám palce ďalší moji kamaráti, či už sa voláte J alebo M... Užite si tento moment. Je večnosťou. Čaute. :)

„Všemohúci Bože, prosíme ťa, nech nám blízka slávnosť narodenia tvojho Syna poskytne pomoc v tomto živote a pripraví nás na odmenu vo večnosti.“

je tá utierka...

„Miško, utri, prosím po mne stôl. Čakám ťa pri telke. Pohni sa, ide Duel...“

„Všemohúci Bože, Stvoriteľ a Vykupiteľ človeka, tvoje večné Slovo sa v lone panenskej matky stalo telom, láskavo vypočuj naše prosby a dopraj, aby nám tvoj jednorodený Syn, ktorý prijal našu ľudskú prirodzenosť, dal účasť na svojom božskom živote.“

Štvrtok

po 3. adventnej nedeli
17/12/2020

„Prisúdi právo ľuďom úbohým, poskytne pomoc deťom bedára. V jeho dňoch bude prekviatať spravodlivosť a plnosť pokoja, kým mesiac nezhasne.“

KVAPKA OLEJA

Kvap. Kvap. Kvap. A tak to začalo. Zobrali sme si paradajky, cibuľu, cesnak a šalát a robili sme si s Miškom šalát. Naučil sa už všetky písmenka. Zhasli sme lampu. Našťastie, čo mi hovoril, ten kameň ho netrafil... Ale ako fúka... A jajaj... Vyliala som. Našťastie bola to len jedna jediná kvapka oleja... Kvap, kvap, nevadí...

Ja som tá kvapka. Mala som tešiť rodinku a Miško by si určite pochutil práve na mne. Ale beda. Je po mne. Ležím na stole. O chvíľu ma utrú. Prečo? Možno, keby som bola človekom, cítila by som bolesť, možno hnev, možno smútok... Teraz cítim len to ako miznem. Navždy. Aha to

Piatok

po 3. adventnej nedeli
18/12/2020

„Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Duchu Svätého. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš; lebo on vyslobodí svoj ľud z hriechov.“

STARÝ KAMEŇOLOM

Túlali sa tam radi. Bolo to ich miesto. Malo v sebe niečo tajomné a čarovné. Radi tam trávili svoj čas, najmä, ak mali viac času pre seba. Vtedy sa tam pobrali. Zobrali si so sebou dve jabĺčka, gaštany v čokoláde a termosku šípkového čaju, sadli na vlak a tešili sa na svoj čas. Už zďiaľky to miesto bolo krásne. Hoci takou inou krásou. Krásou bolesti zubu času. Ktovie, prečo sa tam radi túlali. Možno pre tie borovice a biele steny a kusy kameňa a briezky a výhľady... Starý kameňolom. Ich miesto. Hora, ktorá darovala kus svojho srdca, dnes bola zohriata tou láskou ľudských srdc, ktoré jediné vedia, čo je domov. A kde je. A tak i on, staručký kameňolom ju mohol cítiť, keď sedeli na jeho kameňoch a popíjali šípkový čaj a zajedali ho gaštanmi v čokoláde. Jabĺčka už zjedli. :)